

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/465/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516218190
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1516218190.6

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: X. Y., nar. XX.XX.XXXX, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov: matka - N. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O. XX, zastúpená JUDr. Evou Skačániovou, advokátkou so sídlom Korzo Béla Bartóka 3, 929 01 Dunajská Streda, a otec - F. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom Q. XXX/XX, Q., t.č. XX H. M., I. M., K. P., W. W Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v konaní o návrhu starej matky M. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom F. 1, XXX XX W., zastúpenej NIKU & partners, s.r.o., so sídlom Prokopa Veľkého 51, 811 04 Bratislava, IČO: 36 866 008, na zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti a o uloženie výchovného opatrenia, na odvolanie starej matky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27.04.2018, č.k. 22P/132/2016-633, takto

rozhodol:

Odvolací súd p r i p ú ť a späťvzatie návrhu starej matky na zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti.

Rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27.04.2018, č.k. 22P/132/2016-633, sa v napadnutej časti vo výroku o zamietnutí návrhu starej matky z r u š u j e a konanie v tejto časti sa z a s t a v u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava V rozsudkom zo dňa 27.04.2018, č.k. 22P/132/2016-633, zamietol návrh starej matky. Nad výchovou maloletej X. Y., nar. XX.XX.XXXX, určil dohľad. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 30 ods. 1, § 37 ods. 1, ods. 2 písm. b), § 45 ods. 1 až 3 zákona č. 36/2005 Z.z. (ďalej len „Zákon o rodine“), § 217 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb., čl. 7, čl. 9 Dohovoru o právach dieťaťa prijatého v New Yorku dňa 20.11.1989, publikovaného v oznámení Federálneho ministerstva zahraničných vecí pod č. 104/1991 Z.z. (ďalej len „Dohovor o právach dieťaťa“), keď na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky na zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti starej matky. Súd prvej inštancie v súlade s čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa zisťoval názor maloletej v jej veku 10 rokov, tento akceptoval a venoval mu patričnú pozornosť. Po vykonanom dokazovaní, všestrannom posúdení veci a dôslednom skúmaní záujmu maloletej, mal za preukázané, že matka, ktorej bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti po rozvoze jej manželstva s otcom, túto starostlivosť náležite zabezpečuje, a to v rozsahu neohrozujúcom zdravý fyzický a psychický vývin maloletej. Poukázal na prvoradú úlohu rodiča v živote maloletej, vôľu maloletej a jej aktuálny pohodový psychický stav. Vychádzal tiež zo správ zo psychologických vyšetrení maloletej, ktorými bola potvrdená jej emocionálna

naviazanosť a pozitívny vzťah k matke. Odmietavý postoj maloletej k starej matke, resp. k jej sestre, vyhodnotil ako pochopiteľný, a to vzhľadom na zjavné nepriateľské naladenie a mimoriadne kritický postoj týchto osôb voči matke. Napriek konštatovaniu vhodných podmienok na osobnú starostlivosť o maloletú u starej matky za diskutabilnej pomoci jej sestry nezohľadil dôvod na odňatie maloletej matke proti jej vôli a prirodzenej potrebe i túžbe maloletej, keďže takéto riešenie by nebolo v najlepšom záujme maloletej, ktorá má právo na výchovu a starostlivosť zo strany svojich rodičov, resp. matky, ktorá vzhľadom na dlhodobý pobyt otca v zahraničí predstavuje pre maloletú kľúčový rodičovský vzor. Správami zo šetrenia pomerov na strane matky mal za preukázané, že matka má vytvorené vhodné podmienky na zabezpečovanie starostlivosti o maloletú, hoci v nižšom štandarde než stará matka, resp. jej sestra. V tejto súvislosti zdôraznil, že zabezpečenie lepších životných podmienok pre maloletú nepredstavuje zákonný dôvod na jej odňatie matke rozhodnutím súdu, keď ohrozenie výchovy maloletej v prostredí u matky nebolo preukázané. Za opodstatnené rovnako nepokladal výhrady starej matky týkajúce sa prospechu maloletej, jej intelektu a zabezpečovania jej zdravotnej starostlivosti matkou, a to s prihliadnutím na osobnostné, intelektuálne a fyzické predispozície maloletej, ako aj primárnu zodpovednosť matky za jej zdravotný stav. V priebehu konania na základe čiastkových výsledkov vykonaného dokazovania uznesením zo dňa 12.07.2017, č.k. 22P/132/2016-233, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23.10.2017, č.k. 11CoP/481/201-403 zrušil uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 04.03.2016, č.k. 9P/10/2016-45 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 22.04.2016 č.k. 11CoP/30/2016-64, ktorým bola maloletá dočasne zverená do starostlivosti starej matky, a starej matke nariadil bezodkladne odovzdať maloletú do osobnej starostlivosti matky. Vykonaným dokazovaním nezistil, že by po zrušení uvedenej neodkladnej úpravy dochádzalo zo strany matky k zanedbávaniu jej rodičovských povinností, keď sa týchto naopak zhostila s plnou vážnosťou, spolupracuje so školou maloletej a dôsledne sa riadi odbornými odporúčaniami. Vo vzťahu k potvrdenému mentálnemu postihnutiu maloletej a jej preradeniu do špeciálnej základnej školy uviedol, že slabší intelektový výkon maloletej bol s poukazom na správu zariadenia MAJÁČIK - súkromné psychologické služby a výpoveď triednej učiteľky maloletej na Základnej škole T. X v W. Mgr. P. D. evidentný už v čase, keď starostlivosť o ňu zabezpečovala stará matka, resp. jej sestra. Aktuálne školské výsledky maloletej po jej zaradení do špeciálnej základnej školy nevyhodnotil v kontexte psychologických správ ako regres, keď maloletá u matky prosperuje a výslovne deklaruje svoju spokojnosť. Pri svojom rozhodovaní zohľadnil najlepší záujem a garantované práva maloletej, pričom pre jeho rozhodnutie bol rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozsudku. Výhrady starej matky k psychickému stavu matky nepovažoval za prekážku v zabezpečovaní primeranej starostlivosti o maloletú zo strany matky, a to aj s poukazom na správu psychiatricky MUDr. E. F.. Vo vzťahu k ľahkej mozgovej disfunkcii diagnostikovanej matke zdôraznil, že táto ju neznevýhodňuje z hľadiska realizácie jej rodičovských práv a povinností k maloletej, keď výchovné schopnosti a zručnosti sú skôr než od inteligencie racionálnej závislé od emocionálnej inteligencie. Hoci konanie matky v čase po rozpade jej manželstva, keď uprednostnila svoje pracovné povinnosti a maloletú ponechávala v starostlivosti starej matky, resp. jej sestry, nepovažoval za zodpovedné a zohľadňujúce záujem maloletej, mal za to, že matka následne začala plniť svoje rodičovské povinnosti k maloletej náležitým spôsobom. Pri rozhodovaní však vzal do úvahy aj riziko možného opätovného zlyhania matky v prípade krízovej životnej situácie, na elimináciu ktorého z úradnej povinnosti nariadil dohľad nad výchovou maloletej, ktorým sa tiež pokúsil zamedziť riziku sociálneho zlyhania súčasného partnera matky, keďže tento bol v minulosti súdne trestaný. Mal za to, že partner matky má na túto kladný vplyv v smere plnenia jej rodičovských práv a povinností, a zároveň si vytvoril pozitívny a blízky vzťah s maloletou. Vzhľadom na nenaplnenie zákonných podmienok na zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti nepovažoval za potrebné nariadenie starou matkou požadovaného znaleckého dokazovania ani ďalšieho dokazovania, ktoré by bolo nadbytočné a nevhodné, a nezaoberal sa ani ňou produkovanými dôkazmi o jej spôsobilosti na starostlivosť o maloletú. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

3. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o zamietnutí návrhu na zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti podala v zákonnej lehote prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu odvolanie stará matka, navrhujúc odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že jej návrhu vyhovie. Alternatívne navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súdu prvej inštancie vytkla, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) a že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 CMP).

4. Podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 27.04.2020 zobrala stará matka prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu svoj návrh na zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti späť a požiadala odvolací súd o pripustenie späťvzatia jej návrhu, zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie a zastavenie konania. Uviedla, že vzhľadom na dĺžku daného konania a aktuálnu epidemiologickú situáciu na území Slovenskej republiky v dôsledku hrozby šírenia vírusu COVID - 19 považuje vykonanie pojednávania pred odvolacím súdom nariadeného na deň 28.04.2020 za nadbytočné vystavovanie účastníkov, ako aj samotného senátu odvolacieho súdu novej nákaze bez zmysluplného výsledku vo vzťahu k maloletej. Vyjadrila sklamanie nad postupom súdov vo vzťahu k riešeniu ich rodinnej situácie, osobitne súdu prvej inštancie, ktorý podľa jej názoru nechal do úvahy nezodpovedný prístup matky v starostlivosti o maloletú pred júnom 2017 a jej výlučnú osobnú starostlivosť o maloletú. Mala za to, že predmetné konanie v zásade zafixovalo aktuálny skutkový stav a jediným riešením v súčasnej situácii je zobrať svoj návrh na začatie konania späť a dúfať, že ponechanie v starostlivosti matky nebude mať pre maloletú negatívne následky.

5. Otec vo svojom vyjadrení k späťvzatiu návrhu starou matkou vyslovil nesúhlas so zastavením predmetného konania. Súčasne uviedol, že súhlasí s tým, aby maloletá zostala v starostlivosti matky.

6. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu uviedla, že so späťvzatím návrhu starou matkou nesúhlasí. Vzhľadom na nespokojnosť starej matky s rozhodnutím súdu prvej inštancie vyplývajúcu z obsahu späťvzatia jej návrhu pokladala v záujme potvrdenia základného práva účastníka na súdnu ochranu, rešpektovania práva účastníka na spravodlivé súdne konanie a rozhodnutie, ako aj právnej istoty za potrebné, aby bola daná dostatočná odpoveď na námietky vznesené navrhovateľkou s osobitným zreteľom na najlepší záujem maloletej. Bola toho názoru, že zrušením rozhodnutia súdu prvej inštancie by sa oddialilo nastolenie právnej istoty a riešenie sporu tvoriaceho predmet konania. Z daných dôvodov žiadala odvolací súd, aby v odvolacom konaní pokračoval a späťvzatie návrhu starou matkou nepripustil.

7. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k späťvzatiu návrhu navrhovateľkou prejavil názor, že späťvzatie návrhu a zastavenie konania je v najlepšom záujme maloletej.

8. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 2 ods. 2 CMP, na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len „účastník“) a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

10. Podľa § 370 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

11. Podľa § 370 ods. 2 CSP, súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

12. V prejednávanej veci z obsahu spisového materiálu vyplýva, že stará matka si prevzala rozsudok súdu prvej inštancie dňa 08.06.2018 a dňa 25.06.2018 proti nemu podala odvolanie. Podaním doručeným odvolaciemu súdu starou matkou prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu dňa 27.04.2020 táto vzala svoj návrh na zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti späť, pričom úkon späťvzatia urobila po rozhodnutí súdu prvej inštancie vo veci samej predtým, ako daný rozsudok nadobudol právoplatnosť. Odvolací súd konštatuje, že z obsahu podania doručeného odvolaciemu súdu dňa 29.04.2020 je zrejmý aj súhlas kolízneho opatrovníka so späťvzatím návrhu na začatie konania starou matkou. Pokiaľ ide o nesúhlas otca so späťvzatím návrhu starou matkou vyjadrený v jeho podaní doručenom odvolaciemu súdu dňa 28.04.2020 a nesúhlas matky so späťvzatím obsiahnutý v jej podaní doručenom odvolaciemu súdu prostredníctvom jej zvoleného právneho zástupcu dňa 28.04.2020, odvolací súd dospel k záveru, že tieto neboli odôvodnené vážnymi dôvodmi v súlade s ust. § 370 ods. 2 prvej vety CSP. Otec svoj nesúhlas so späťvzatím návrhu na zverenie maloletej do

náhradnej osobnej starostlivosti starou matkou odôvodnil svojim prianím, aby maloletá naďalej zotrvala v starostlivosti matky, ktorá požiadavka podľa názoru odvolacieho súd nepredstavuje vážny dôvod na pokračovanie v odvolacom konaní, keď otcom želaný stav zostane zachovaný aj v prípade pripustenia späťvzatia návrhu starou matkou. Vo vzťahu k dôvodom nesúhlasu matky so späťvzatím návrhu starou matkou má odvolací súd rovnako za to, že tieto nepredstavujú dostatočný podklad pre bránenie starej matke v dispozícii s jej návrhom na začatie konania, keď matka so späťvzatím návrhu nesúhlasila iba za tým účelom, aby odvolací súd vo svojom rozhodnutí o odvolaní starej matky tejto odpovedal na ňou vznesené námietky. S poukazom na uvedené odvolací súd, konštatujúc naplnenie všetkých podmienok v zmysle § 370 ods. 2 CSP, rozhodol o pripustení späťvzatia návrhu starej matky na zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti, rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27.04.2018, č.k. 22P/132/2016-633 v napadnutej časti vo výroku o zamietnutí návrhu starej matky zrušil a konanie v danej časti zastavil.

13. Zastavenie konania v časti týkajúcej sa návrhu starej matky na zverenie maloletej do náhradnej osobnej starostlivosti odvolacím súdom (v nadväznosti na pripustenie späťvzatia návrhu a zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie v príslušnej časti, predstavujúceho prekážku zastavenia konania) so sebou nieslo aj povinnosť rozhodnutia odvolacieho súdu o trovách konania. S prihliadnutím na uvedené, odvolací súd v zmysle § 52 CMP rozhodol o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

15. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).